

Άργος Τύπου
Από το 1911

Εταιρεία Διαχείρισης
Αποκομμάτων Τύπου

Πηγή: ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
Ημερομηνία: 28/3/2004
Σελίδα: 40-43

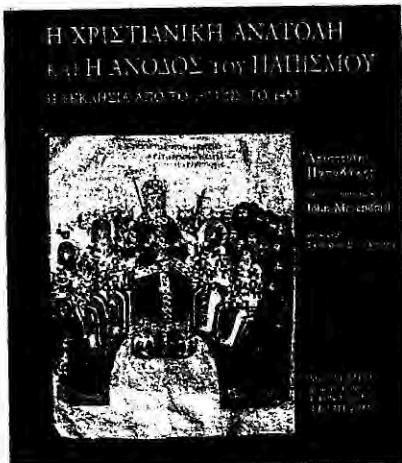
Φως στην Ορθοδοξία

Ενα βιβλίο που επιχειρεί την επαναφορά μιας παραγκωνισμένης πίστης σε περιοχή ενδιαφέροντος

«Ο ενδέκατος αιώνας άρχισε με μια αυτοκρατορία που βρισκόταν σε ακμή στην Ανατολή και με έναν εξασθενημένο και αναποτελεσματικό παπισμό στη Δύση και τελείωσε με έναν παπισμό με πύρρατη ισχύ στη Δύση και με μια αυτοκρατορία, που πάλευε σκληρά να επαναβεβαιώσει τον εαυτό της και να ανακτήσει το χαμένο έδαφος στην Ανατολή». Ό,τι συνέβη μέσα σ' αυτήν την περίοδο και, κυρίως, ό,τι συνέβη σε σχέση με το χριστιανισμό και την Ορθοδοξία, έχει την αφετηρία του στον ενδέκατο αιώνα, με κορύφωση, όχι το σίσμα του 1054, αλλά τα γεγονότα που προηγίσθηκαν και που απέφεραν το σίσμα.

Επομένως, στον ίδιο αιώνα πρέπει να αναζητηθεί και η αφετηρία του παραγκωνισμού της Ορθοδοξίας, που επήλθε λόγω της αλλαγής της ισορροπίας που περιγράψαμε με τη φράση του Nicol, στο βιβλίο του «Byzantium and the Parasy», και, επίσης, λόγω της διαφοροποίησης των εξουσιών στους γεωγραφικούς χώρους, όπου οι δύο εκδοχές του χριστιανισμού είχαν τη βάση τους. Η Δύση δημιουργούσε τη νέα Ευρώπη, η οποία ή έβρινε ή οικειοποιούνταν, ανάλογα με το αντικείμενο, ό,τι ανήκε στην ανυπεράσπιστη Ανατολή, την εγκαταλειμμένη σε περιεκτές αλλόδοξον και αλλότριων πολιτισμικά λαών, και η Ανατολή «αφρονόταν».

Η ιστορία και η θεολογία πρόβηλαν από και και πέρα μόνιμα τον καθ' ύλην (και τον προτεσταντισμό), όχι μόνο γιατί υπήρχε η ελευθέρια και η άνοση, όχι μόνο γιατί ο καθολικισμός ανέχθηκε σε εγκληματικό όργανο της εργα-

(Αρ. Πανοθέτης «Η Χριστιανική Ανατολή και η Άνοδος του Παπισμού» Μπαρ. Στέφ. Ευθυμιάδης Σελ. 666 Τυρή € 30, Έκδοση: «Εκκλησιαστικό Έργο» η Εθνικής Τραπέζης

ζουοικς Ιερής Εξέτασης, όχι μόνο γιατί χρησιμοποιήθηκε ως εργαλείο σπρεβλών θεοκρατικών καθεστώτων, αλλά και γιατί έπρεπε απεγνωσμένα να εγκλιθιθρυσεί ως αλήθεια στα μάτια του κόσμου της Ευρώπης, ο οποίος άρχιζε τότε μια πολιτισμική ανίασση, που έπρεπε, λόγω της φιλοσοφικής προέλευσης των λαών, να στηριχτεί σε κατανοητά λαϊκά θεολογήματα, γεγονότα που καταδειχτηκε, κυρίως, από την εξαπλοση του προτεσταντισμού.

Η Ορθοδοξία και η θεολογία τέθηκαν, λοιπόν, στην άκρη. Ποιος να ταλμήσει εν μέσω δουλείας και καταπίεσης να αντιπαρταχθεί στην ισχυρή

Δύση: Και, αφού λησμονήθηκε, ποιος να διανοηθεί, μετά, να τη θυμηθεί σε επίπεδο γραφών, που θα την υπερασπίζονταν; Τότε, χρειάστηκαν πολλά χρόνια και απαιτήθηκε από τις συγκυρίες η ενίσχυση εκ μέρους των εκκλησιών της Ρωσίας και των Βαλκανίων-παρότι φάνταζαν προς στιγμή ως δευτερογενείς, οργανικά σίσματα- για να αρχίσει η Ορθοδοξία να φαίνεται και πάλι.

Έτσι, πολλά είναι τα καλά που συμπληρώνει το βιβλίο του Αριστείδη Παπαδάκη «Η Χριστιανική Ανατολή και η Άνοδος του Παπισμού-Η εκκλίσια από το 1071 ως το 1453», στο οποίο υπάρχουν δύο σημαντικά κεφάλαια του μακροστού πατήρ John Meyendorff. Το βιβλίο, μεταφρασμένο στα ελληνικά από τον Στέφανο Ευθυμιάδη, εκδόθηκε από το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης. Η επικυρωτική ανάγνωση των κεφαλαίων του, εν τω μεταξύ απελθόντος, πατήρ Μένεγτορφ από τον σερ Ντιμίτρι Ορπολένσκι ολοκληρώνει τη θαυμάσια προσπάθεια του Παπαδάκη, που προσφέρει ένα έργο συγκινητικά μοναδικό, εξαιρετικά επιστημονικό και εντυπωσιακά ελληνικές και «παινεύ», αφού επιτελεί τη συνεννόηση δύο σγκοκλήθων της βυζαντινολογίας.

Επειδή, λοιπόν, η καθ' ήρας Ανατολή δεν είναι μόνο το μεγαλύτερο των τελεωθργιών της, αλλά το βάθος της θεολογίας της, που οι επιβλητικοί λειτουργοί αδυνατούν, μάλλον, να πλησιάσουν, υπογραμμίζουμε ότι πρέπει να γίνεται κοινωνοί του περιεχομένου του συγκεκριμένου βιβλίου.